

[Rager.]

men man maa jo være klar over, hvorfor det lykkedes i 1932. Det var jo dog kun, fordi Regeringspartierne var nødt til at bøje sig for det Flertal, som de andre Partier dengang havde i Landstinget. Der blev jo gennemført væsentlige Indskrænkninger i det fra Regeringspartierne foreslaaede, og det er det, der for en Del raades Bod paa her. Stort set er det, der sker her, dette, at en Række Udgifter til Underhold og Hjælp for arbejdsløse, som i Øjeblikket falder paa Kommunerne, hovedsagelig gennem Socialhjælp, nu overføres til forsikringsmæssig Hjælp, og det forekommer mig at være en god Vej at gaa, det forekommer mig kun at være en Udbygning af den sunde Del, den sundeste Del af den sociale Lovgivning; derfor vil jeg anbefale at følge den Vej.

Jeg har desværre glemt et Par Bemærkninger om den anden Kasse, jeg talte om før, som jeg endnu maa tilføje i Anledning af en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Naar det ærede Medlem siger, at denne kristelige Kasse har en pæn Formue, er det jo som alt i Verden relativt, og jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem vil tage Ansvar for at staa her i Dag og sige det, naar han dog har faaet at vide af Arbejdsdirektøren her i Dag, at man i Arbejdsdirektoratet med stor Skepsis ser paa Kassens kommende Likviditet, og naar det ærede Medlem, hvis han vilde se paa Indberetningen til Socialministeriet om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, kunde læse sig til, at Forholdet er saadan, at ved Udgangen af 1935, det sidste Aar, for hvilket fuld Opgørelse foreligger, havde Kassen en gennemsnitlig Formue pr. Medlem paa 89 Kr., medens Gennemsnittet for samtlige Kasser er 164 Kr.; altsaa, med andre Ord, Kassens økonomiske Soliditet ligger ved ca. Halvdelen af Gennemsnittet af alle danske Kasseres Soliditet, saa den Udtalelse af det ærede Medlem var lidt flot og lidt letsindig, og den være hermed anholdt, for at den ikke skal staa i Rigsdagstidende som en evig Sandhed.

Formanden: Der var i den ærede sidste Talers Foredrag nogle Bemærkninger, som jeg mener maa karakteriseres som Referat af Forhandlinger, der skal være ført inden for det Udvalg, som har behandlet Sagen. Jeg benytter Lejligheden til at gøre opmærksom paa det uheldige i at fremdrage Forhandlinger, der er ført inden for Udvalgets Døre. Det vil være i Overensstemmelse med den gode gamle Skik at

give Afkald herpaa, ogsaa fordi Medlemmer her i Salen jo ikke er i Stand til at kontrollere Rigtigheden af det, der siges, eller mulige Fejl, der maatte være indløbet i den givne Fremstilling. Jeg henstiller til efterfølgende Talere ikke at komme ind paa, hvad der maatte være foregaaet i Udvalget.

Hartel: Denne Udtalelse af Formanden ændrer en Del ved det, som jeg ellers vilde have sagt, idet ogsaa jeg undrede mig over, at Meddelelser fra Udvalgsforhandlingen blev inddraget i Debatten. Nu er disse Bemærkninger jo overflødige.

Jeg vil kun spørge, om det har været krævet fra Arbejdsløshedsdirektoratet, at Kristeligt dansk Fællesforbund ophæves, om det er et Krav eller kun en Anbefaling til Ministeren om at gøre det, eller om Ministeren paa egen Haand har taget Initiativet dertil, altsaa uden en saadan Foranledning. Det blev nævnt — jeg tror, det var af Venstres ærede Ordfører —, at der burde vises et Hensyn fra den stærke Part over for den svagere, og paa den Baggrund mente Venstres Ordfører, at de Radikale ikke vel kunde støtte et Forslag om at ophæve denne Kasse. Jeg slutter mig ganske til denne Betragtning og med saa meget større Styrke, som jeg har faaet den højtærede Indenrigsministers Ros for, at jeg støttede Huslejelovgivningen ud fra ganske lignende Forudsætninger som dem, der er Tale om her. Jeg mener, at det, som gælder paa eet Omraade, maa ogsaa være gyldigt og have Adkomst til at blive respekteret paa andre Omraader, og jeg vil da spørge, om Socialministeren og Indenrigsministeren har afvigende Opfattelser i saa Henseende. Det forekommer mig, at det i hele denne Sag, som jeg ved ligger en større Offentlighed paa Sinde, havde været rimeligere, om man fra Statsmagtens Side havde stillet en Række bestemt formulerede Krav og givet en Frist for disse Kravs Opfyldelse, og hvis dette ikke var muligt, at man saa skred til en Afvikling af den paagældende Kasse. Jeg synes, at man skulde vise en saadan Kulance — den Kulance, som blev omtalt af den ærede radikale Ordfører, ligger jo kun i dette, at en Dødsdom, som er fældet, udskydes til Fuldbordelse til et noget senere Tidspunkt, og det er jo alligevel ikke ret meget for den dømte at opnaa. Jeg vil derfor slutte mig til Venstres Henstilling og vil samtidig anbefale at støtte de Ændringsforslag, som Venstre har stillet til den foreliggende Sag.